

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 12.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **451** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 АПК, вр. чл.156-161 ДОПК, вр. чл.4, ал.1 и чл.96 ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.12, представлявано от управителя Я. Д. К. срещу Ревизионен акт (РА) № СФР18-РД77-55 от 18.06.2018г., издаден от Е. К., началник на отдел “Ревизионен контрол” и от М. Б. С., главен инспектор, ръководител на ревизията, изменен с Решение № СОА18-РД28-40/ 07.12.2018 г. на Кмета на Столична община.

С първоначалната жалба до съда жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на РА поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Счита за неправилно определен размерът на ДНИ и ТБО за всички периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. и за всички имоти, собственост на дружеството. Оспорва направеното от общинските органи увеличение на отчетната стойност на имотите, както и неразграничаване на имотите на жилищни и нежилищни. Поддържа, че под новопостроена сграда по смисъла на чл.15, ал.1 ЗМДТ следва да се има предвид въведен в експлоатация обект съгласно чл.177 ЗУТ, от който момент не се дължи ДНИ за земята, а за отделните, завършени обекти в сградата. Сочи, че за част от обектите е подал декларация по чл.27 от Наредбата на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО (НОАМТЦУПСО), поради което следва да бъде освободен от задължението за ТБО. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК,

намира следното от фактическа и правна страна:

Настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, след като по касационна жалба на кмета на Столична община с Решение № 279 от 11.01.2021 г. по адм.д.№ 7214/2020 г. на ВАС, е отменено решение № 2246 от 27.04.2020 г. адм.д.№ 1774/2019 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане.

С отмененото решение АССГ е отменил установените задължения за ДНИ и ТБО за сумата над 71 915.88 лева (до пълния обжалван размер на задълженията от 182 963.68 лева), както следва: данък недвижими имоти (ДНИ) за главницата над 9 929.66 лева и дължимата лихва над 2 683.06. лева и такса битови отпадъци (ТБО) за главницата над 43 769.78 лева и дължимата лихва над 15 533.38 лева.

При липса на подадена от [фирма] касационна жалба срещу решение № 2246 от 27.04.2020 г. на АССГ РА е влязъл в сила за установени задължения за ДНИ и ТБО (главница и лихви) за сумата от 71 915.88 лв.

Указанията на касационната инстанция касаят установяване на компетентността на възложителя на ревизията предвид чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК и липсата на доказателства, че директорът на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, е ръководителят на звеното за местни приходи при СО, който съгласно чл. 4, ал. 5 ЗМДТ упражнява правомощията на териториален директор на НАП.

Касационната инстанция е намерила допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 202 ГПК при преценката на съдебно - техническата експертиза, относимо към основата за определяне задълженията за ДНИ и ТБО на следните недвижими имоти: 1. земя и сграда (ид.ч. от правото на собственост от дворно място, съставляващо имот пл. № 5, с площ от 525 кв.м. и партерен етаж от къща с РЗП 80 кв.м.), находящи се в [населено място], район „О.“, [улица] 2. шест броя ателиета, находящи се в [населено място], в район Т.,[жк], бл. 110. ВАС е приел, че правният спор относно предназначението на тези имоти - нежилищни имоти или жилищни имоти, неправилно е решен посредством заключение на СТЕ.

Според ВАС допуснатото нарушение е съществено, тъй като пречатства преценката за приложението на материалния закон - чл. 21, ал. 1 ЗМДТ, чл. 26, ал.1 и чл. 27, ал.1 от НОАМТЦУСО и определянето на ДНИ и ТБО върху отчетната стойност на имотите, съответно върху данъчната им оценка по приложение № 2 на ЗМДТ. От друга страна, предназначението на имотите - жилищни или нежилищни е релевантно за валидността на ревизионния акт в тази част, тъй като в обхвата на процесната ревизия са включени ДНИ и ТБО за периода 2012 г. -2016 г. само за нежилищните имоти съгласно заповедите за възлагане на ревизията от 13.02.2017 г. и от 12.05.2017 г.

Относно имота на [улица], район Л., касационната инстанция е намерила, че АССГ правилно е приел, че отчетната му стойност в ревизионния акт е определена незаконосъобразно, тъй като обосновано при определяне отчетната стойност на този имот е съобразено премахването на съществуващата в него сграда през 2015 г.

Относно имотите в район „Т.“, [улица] указанията касаят: изясняване компетентността на органа по приходите и установяване размера на лихвите.

С оспорения РА № СФР18-РД77-55/18.06.2018г. на дружеството – жалбоподател [фирма] за периода 01.01.2012г. – 31.12.2016г. са установени задължения в общ размер от 228 986, 56 лв., в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 27 931, 96 лв. и лихви – 9 085, 87 лв. и ТБО в размер на 140 456, 21 лв. и лихви – 51 512, 52 лв.

Според установяванията на органите по приходите в РА дружеството е титуляр на вещно право на собственост върху нежилищни недвижими имоти:

- сгради и УПИ, намиращи се в [населено място], район "О.", [улица], местност ГГЦ, Зона-Г-14, кв.519, УПИ № IV-4,5;
- земя и сграда, район "Л.", [улица];
- сграда и земя, район "Л.", [улица];
- Медицински център и П.М № 10, район "Л.", [улица]; УПИ Х.- 482;
- земя, район "Л.", [улица] – УПИ Х.-478, 481
- стоматологични кабинети и складове, район "Л.", [улица]
- УПИ Х.- 478, 481 – склад и П.М, район "С./ Т.", м. М. ливади – И.
- УПИ I-4071 484 –земя, район "С./ Т.", м. М. ливади – И.
- УПИ VII-1010 – земя, район "С./ Т.", м. М. ливади – И. – блок 110
- ателиета и офис, район "С./ Т.", м. М. ливади – И., [улица]
- гаражи, район "С./ Т.", м. М. ливади – И. – [улица] - гаражи, складове, офиси и ПМ,
- район "С./ Т.", [улица] – офиси, тераси, магазини, паркоместа и земя.

В хода на ревизията органите по приходите са прегледали и анализирали счетоводни документи и подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ и са ги съпоставили с информацията в имотните и данъчните регистри на Столична община. Задълженията за ДНИ и ТБО са изчислени и описани в ревизионния доклад /РД/ за всеки имот по отделно, но не за всички имоти са установени задължения, различни от декларираните от дружеството. За имотите, за които ревизиращият екип не констатира несъответствие между данните, подадени в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ и счетоводната документация, в РД са определени задължения, идентични с тези по данъчната сметка на дружеството.

Предвид установено разминаване между декларираните и счетоводните данни, с издадения ревизионен акт ревизиращите са определили основата за облагане с ДНИ съобразно отчетната стойност, по която е заведен съответният имот в материалната счетоводна сметка от група 20, съдържаща се в предоставени от дружеството счетоводни оборотни ведомости, по години. Съобразена е легалната дефиниция дадена в разпоредбата на § 1, т. 17 на ЗМДТ, а именно, че „Отчетната стойност е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане“.

Съгласно действащата норма на чл.21, ал.1 от ЗМДТ в сила за ревизираните периоди: 01.01.2012 г. - 31.12.2016 г., установеният с акта размер на задължението за ДНИ е определен след извършена съпоставка коя е по-високата база между отчетната стойност на имота и размера на неговата данъчна оценка, определена съгласно приложение № 2. Последната е изчислена въз основа на данните, декларирани от декларатора, като характеристики на имота с подадена от него данъчна декларация по реда на чл.14 от ЗМДТ.

При първоначалното разглеждане на делото е приета съдебно-счетоводна експертиза от 14.02.2020 г., която съобразно поставените ѝ задачи и изчисления е предложила размер на публичните задължения от 71 915, 88 лв., в т.ч за ДНИ главницата от 9 929,66 лв. и лихва 2 683,06 лв., за ТБО за главницата от 43 769,78 лв. и лихва от 15 533,38 лв.

Тези изчисления изцяло са възприети в Решение № 2246 от 27.04.2020 г. адм.д.№

1774/2019 г. по описа на АССГ, с което са установени публични задължения в идентичен размер. В тази част решението е влязло в сила.

Видно от първоначалната счетоводна експертиза от 14.02.2020 г. изчисленията касаят всички имоти, обект на ревизията.

След връщане на делото за ново разглеждане спорни са задълженията по РА за имотите, за които е установена разлика между данните от декларациите по чл. 14 от ЗМДТ и фактите установени в хода на ревизията, а именно:

1. [улица], местност ГГЦ, Зона Г- 14, кв.519, УПИ №1 V -4,5; земя и сграда;

2. район „Л.“, [улица], УПИ X.-482, кв.229;

3. район "Т.",[жк], бл.110 – 6 броя ателиета и

4. район „Т.“, [улица] – два броя офиси, магазин и две паркоместа.

Относно спорните обекти в район „Л.“, [улица], и в район „Т.“, [улица], касационната инстанция е споделила като правилни изводите на АССГ относно незаконосъобразно определената в РА отчетна стойност на имотите, като указанията касаят определяне размера на лихвите за забава. Това изрично е посочено в Решение № 279/11.01.2021 г. по адм.д.№ 7214/2020 г. на ВАС „Това се отнася и за ДНИ и ТБО за имотите, находящи се в район „Т.“, [улица], за които делото е върнато за изясняване на обстоятелствата за компетентността на органа по приходите и за размера на лихвите.

При сравнение между размера на лихвите за забава и начина на изчислението им по първоначалната счетоводна експертиза от 14.02.2020 г. и по приетата при повторното разглеждане на спора счетоводна експертиза от 15.03.2022 г. съдът не може да извлече размер на задълженията за лихва за забава за горепосочените спорни обекта за спорния период от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г.

На следващо място, за съда не е ясно какъв размер от установените от експертната от 15.03.2022 г. задължения за ДНИ и ТБО за горепосочените четири спорни обекти са включени в изчисленията на първоначалната експертиза от 14.02.2020 г., които следва да бъдат съобразени, тъй като в тази част/за тези изчисления съдебното решение е влязло в сила.

Съгласно чл.160, ал.1 ДОПК съдът решава делото по същество, т.е. установява по размер спорните публични задължения към датата на издаване на РА, в случая на 18.06.2018 г. В качеството си на инстанция по същество на спора, при осигуряване на състезателност на страните в процеса, съдът решава спора съобразно закона и събраните по делото доказателства.

Съгласно действащата норма на чл.21, ал.1 от ЗМДТ в сила за ревизираните периоди: 01.01.2012г.-31.12.2016 г., установеният с акта размер на задължението за ДНИ е определен след извършена съпоставка коя е по-високата база между отчетната стойност на имота и размера на неговата данъчна оценка, определена съгласно приложение № 2.

В допълнително приетата счетоводна експертиза от 15.03.2022 г. вещото лице е посочило отчетна стойност по счетоводни данни, данъчна оценка и обща данъчна основа по чл.21, ал.1 ЗМДТ на горепосочените спорни обекти, но за съда не е ясно по коя от тях са направени изчисленията за ДНИ и ТБО. За част от имотите (на стр.9 от заключението) не е посочена обща данъчна основа по чл.21, ал.1 ЗМДТ.

Според допълнително приета при новото разглеждане на делото ССЕ от 15.03.2022 г. отчетната стойност на имотите в район „Т.“, [улица], посочени на стр.9 от новата експертиза – офис, магазин и две паркоместа, вкл. след коригиране на счетоводна

грешка, е по-ниска в сравнение с данъчната им оценка (л.63 от делото). Съгласно чл.21, ал.1, вр. чл.19, ал.1 ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, а данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. Дължим е извод, че задълженията за имотите в район „Т.“, [улица], следва да бъдат определени съобразно данъчната оценка съгласно приложение № 2, в случай, че същата е по-висока от отчетната стойност, освен ако при изчисленията новоустановените задължения не са в по-голям размер от тези по РА по аргумент от чл.160, ал.6 ДОПК.

Посочените неясноти препятстват дейността на съда като инстанция по същество на спора за определяне на размера на спорните публични задължения, респ. определят спора като неизяснен от фактическа страна.

Изложеното налага отмяна на дадения на 23.03.2022 г. ход по същество на спора и поставяне на допълнителна задача към ССЕ.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ на основание чл.253 ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК определение от 23.03.2022 г., с което е даден ход по същество на спора.

НАСРОЧВА делото за 15.06.2022 г. от 10:30 часа, за когато да се призват страните и вещото лице И. С. И..

ДОПУСКА допълнителни задачи на ССЕ касателно спорните обекти в: А. [улица], местност ГГЦ, Зона Г- 14, кв.519, УПИ №1 V -4,5; земя и сграда;

Б. район „Л.“, [улица], УПИ X.-482, кв.229;

В. район "Т.",[жк], бл.110 – 6 броя ателиета и

Г. район „Т.“, [улица] – два броя офиси, магазин и две паркоместа, както следва:

1. Да посочи отчетна стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 за горепосочените спорни обекти и да изчисли в два алтернативни варианта задълженията за ДНИ и ТБО за тези обекти според отчетна стойност и според данъчната оценка съгласно приложение № 2, като така установените задължения бъдат сравнени с тези по РА по аргумент от чл.160, ал.6 ДОПК;

2. Да посочи дали така установените задължения за ДНИ, ТБО и за лихви за забава към 30.04.2018 г. за горепосочените спорни обекти са включени в изчисленията на първоначалната експертиза от 14.02.2020 г.;

3. Да изчисли размер на лихвата за забава върху задълженията за ДНИ и ТБО за спорния период от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г. в два алтернативни варианта: А.за горепосочените спорни обекти и Б. за всички обекти, предмет на ревизията;

При първоначален депозит в размер на 300 лв., вносими от жалбоподателя по сметка на АССГ в 7-дневен срок от съобщението.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на страните да поставят допълнителни въпроси към допуснатата ССЕ, с писмена молба, с препис за противната страна в 7-дневен срок от съобщението.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: